

Nr 2

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om skattefrihet för ersättning till offer för nationalsocialistisk förföljelse.

I en den 11 december 1964 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 8, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om skattefrihet för ersättning till offer för nationalsocialistisk förföljelse.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås, att den frihet från svensk skatt, vilken för närvarande gäller för ersättningar som Förbundsrepubliken Tyskland på grund av särskild lagstiftning utbetalar till i Sverige bosatta offer för nationalsocialistisk förföljelse, skall omfatta även motsvarande ersättningar från andra stater samt ersättningar, som utgår av medel vilka Förbundsrepubliken Tyskland överlämnat till annan stat till förmån för personer, som utsatts för sådan förföljelse.

Det ovannämnda *författningsförslaget* är av följande lydelse.

Förslag

till

Förordning

om skattefrihet för ersättning till offer för nationalsocialistisk förföljelse

Härigenom förordnas som följer.

Ersättning, som utgått på grund av särskild lagstiftning i främmande stat om ersättning till offer för nationalsocialistisk förföljelse, eller ersättning av medel, vilka Förbundsrepubliken Tyskland överlämnat till annan stat till förmån för dem som utsatts för sådan förföljelse, skall vid taxering till statlig eller kommunal inkomstskatt icke utgöra skattepliktig inkomst för mottagaren.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Genom denna förordning upphäves förordningen den 29 mars 1957 (nr 78) om skattefrihet för vissa ersättningar som utbetalas från Förbundsrepubliken Tyskland. Sistnämnda förordning gäller dock alltjämt beträffande där avsedd ersättning som uppburits under beskattningsår, för vilket taxering i första instans skett år 1964 eller tidigare eller skall ske år 1965.

Bestämmelse i den nya förordningen som saknar motsvarighet i den upphävda förordningen skall tillämpas även i fråga om 1960—1965 års taxeringar. Den som vid taxering något av åren 1960—1964 taxerats för ersättning som omfattas av sådan bestämmelse äger anföra besvär över taxeringen enligt 100 § taxeringsförordningen den 23 november 1956 (nr 623).

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande.

Enligt förordning den 29 mars 1957 (nr 78) skall ersättning, som i form av livränta eller eljest utgått till någon på grund av särskild lagstiftning i Förbundsrepubliken Tyskland om ersättning till offer för nationalsocialistisk förföljelse, inte utgöra skattepliktig inkomst. Någon beskattning av dylika ersättningar har av humanitära skäl inte ansetts böra ske i Sverige. Ersättningarna utgår i anledning av lidanden och skador, som genom den nationalsocialistiska regimen tillfogats mottagarna, och ersättningarna torde merendels inte utgöra full ersättning för lidna skador.

I en till finansdepartementet den 12 juni 1964 inkommen skrift har Riksorganisationen för svenska nazioffer av österrikisk härkomst anhållit, att skattefrihet skall gälla även för motsvarande ersättningar, som utbetalas från Österrike.

Vidare har den 3 augusti 1964 träffats överenskommelse mellan Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland rörande ersättning till svenska medborgare som utsatts för nationalsocialistisk förföljelse. I enlighet därmed har Förbundsrepubliken Tyskland erlagt ett belopp av en miljon D-mark till Sverige för att enligt svenska regeringens bedömande användas till förmån för nämnda krets av personer. Fråga har uppkommit angående beskattningen av dessa utbetalningar.

Rörande motiveringen för det i propositionen framlagda förslaget hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

Ersättningar från Österrike, s. 3—4.

Ersättningar enligt överenskommelsen med Förbundsrepubliken Tyskland, s. 4.

Departementschefen, s. 4—5.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 8, antaga det vid propositionen förgade förslaget till förordning om skattefrihet för ersättning till offer för nationalsocialistisk förföljelse.

Stockholm den 4 februari 1965

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson, fröken Ranmark, herrar Yngve Nilsson, Wörnberg, Elofsson, Tage Johansson, Lundström, Erik Filip Petersson och Ottosson; samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås, Brandt, Allard, Gustafson i Göteborg, Vigelsbo, Asp, fru Nettelbrandt, herrar Eriksson i Bäckmora, Andersson i Essvik och fru Holmqvist.